

Bude Beroun fenomenem bezdomovectví promyšleně řešit, nebo s ním bojovat?

V listopadovém čísle informačního měsíčníku Berounský radniční LIST zřejmě vedení města ústy starostky Šárky Endrlové vyhlásilo změnu kurzu v přístupu k problému, se kterým se snaží dlouhodobě vypořádat. Po letech věnovaných systematickému monitorování a plánování nevhodnějších postupů a řešení vzala starostka do rukou polnici a zatroubila k sešikování

„Vyzkazování nepřizpůsobivých občanů a lidí bez domova z veřejných prostranství, kde buď pohoršení, se míjí účinkem. A to mimo jiné i proto, že pracovníci některých neziskových organizací mají od státu prostředky na individuální programy, díky nimž například přímo v centru Berouna poskytnou těmto osobám zdarma stravu. Za těchto okolností pak strážníci mohou jen stěží efektivně chránit centrum našeho města,“ sdělila Endrlová občanům a nepřímo tímto způsobem útočí na Farní charitu Beroun, která ve městě jako jedna z mála organizací s problematickou komunikací pracuje. A vzápětí přichází i s řešením situace. „Jejich pracovníky jsme vyzvali, aby navrhli jiný způsob a jiná místa, kde budou tuto službu provádět. Není možné, abychom upřednostňovali menšinové skupiny na úkor většiny Berouňáků,“ míní starostka. A aby Město dodalo jejím slovům dostatečnou váhu, oznámilo oficiálně pozastavení projektu na rozšíření kapacity noclehárny pro osoby bez přístřeší v městské části Zavadilka. Tak tomu bude, dokud se nevyjasní, jakým způsobem bude charita své služby na území města poskytovat. „Do té doby nechceme prostředky z rozpočtu města na projekt poskytnout. I toto zařízení mělo a má být budováno hlavně v zájmu ochrany našich obyvatel a ne na jejich úkor,“ uzavírá Endrlová. Výše popsanou reakci nejvyšší představitelky městské samosprávy si ti, kdo do problematiky bezdomovectví v Berouně jen trošku vidí, vykládají jen dvěma mož-

nými způsoby. Jeden není lichotivý a druhý je neuvěřitelný. Do níjak dobrého světla by vedení města nestavělo, pokud by starostka vydávala veřejná prohlášení k závažnému tématu, jež spadá v rámci dělení kompetencí do sféry vlivu místostarosty Ivana Kůse, a přitom nebyla podrobně a objektivně informována o skutečném stavu

foto: Zdeněk Zůna

věci. Naprosto neuvěřitelné ale je, že by zmíněný článek měl reálně popisovat skutečný postoj radnice k danému problému. V tom případě by se totiž stal bezcenným cárem papíru téměř padesátistránkový dokument OSOBY BEZ PŘÍSTŘEŠÍ – ANALÝZA POTŘEB, který pro město v březnu loňského roku vypracovala Mgr. Petra Dobiášová v rámci projektu „Komunitně plánujeme v Berouně“. Tento materiál obsahuje mimo jiné takzvanou SWOT analýzu – tedy stručné shrnutí silných a slabých stránek, ohrožení a příležitosti, které se k danému problému váží. Kdo by si ji vytiskl a položil vedle článku z radničního zpravodaje, asi by jen těžko věřil, že autor byl s tímto dokumentem alespoň letmo seznámen.

Pomáhá Farní charita Beroun bezdomovcům na úkor občanů?

Na území Berouna působí řada organizací, které se zaměřují na sociální služby. Osoby bez přístřeší, jak jsou oficiálně označovány bezdomovci, si však nemají z čeho vybírat. Dlouhodobě a systematicky se na tuto skupinu obyvatel města zaměřuje prakticky jen Farní charita Beroun. Provozuje azylový dům, denní centrum, noclehárnu, v zimě zajišťuje ve spolupráci s městem provoz projektu „tep-lá židle“. A mimo jiné se její pracovníci věnují také terénním službám a monitoringu osob, které žijí v Berouně na ulici. Pokud byste v Berouně hledali někoho, kdo má o bezdomovcích opravdu přehled, ptejte se po Jakobovi Dutkovi. Právě tento mladý muž se také nechtěně stal jablkem sváru. Byl to totiž on, kdo na náměstí nabízel „bezděčkům“ jídlo.

Proč rozdáváte jídlo bezdomovcům přímo v centru města?

Ono to opravdu může řadu lidí provokovat. Pokud bychom na náměstí skutečně pravidelně poskytovali takovouto službu, naprosto bych chápal negativní reakci veřejnosti. Ono je to ale úplně jinak. Nepopírám, že v rámci své práce rozdám za týden pět, šest svačin. Většinou je to krajíc chleba s trojúhelníčkem sýra a co je podstatné, nejde rozhodně o systematickou potravinovou pomoc. Jíd-

lo nabízím jako prostředek pro navázání kontaktu s osobami, které jinak nemají moc důvodů a chuti bavit se s někým mimo vlastní komunitu. A kontaktovat se je snažím tam, kde se s nimi setkám. Tedy i na náměstí. Nemám moc prostředků, které pro svou práci mohu využít. Vstřícné gesto v podobě malého množství jídla, které nabídnu, je jedním z nejúčinnějších. Není to můj patent, je to schválený a uznávaný postup, který se v těchto případech používá. Je velká škoda, že když se někdo obrátí na město s nějakou stížností, která se vztahuje k naší práci, nedovíme se to, a nemáme možnost podstatu věci vysvětlit. Ani stěžovateli, ani tomu, kdo se na radnici stížností zabývá. A že by toto moje počínání bránilo ve výkonu práce Městské policii? To posuďte sami.

Aktuální vzkaz od starostky je ale jasný. Dokud se nevyřeší problém s rozdáváním jídla na náměstí, pozastavuje se projekt rozšíření noclehárny. Stojí těch pár svačin zato?

Bezdomovci v Berouně byli, jsou a budou!

Pokud nebudeme brát v potaz způsoby, které se hrubě neslučují s principy humanitní a demokratické společnosti, ve které žijeme, musíme se smířit s tím, že bezdomovectví není možné zcela vymýtit. Je to takzvaný civilizační problém a tak by k němu mělo být přistupováno. V prvé řadě bychom se o něm měli snažit získat co nejvíce informací a následně hledat způsoby, jak minimalizovat jeho dopad na náš život. Na první pohled by se mohlo zdát, že v Berouně se takto postupuje. Město si objednalo a zaplatilo na téma bezdomovectví profesionální a nezávislou analýzu, na základě jejích výsledků stanovilo priority a sestavilo střednědobý plán. Zevrubně jsem si tyto dokumenty prostudoval a nezbyvá mi než konstatovat, že aktuální postup vedení města v některých konkrétních věcech není s těmito dokumenty v souladu, nýbrž (alespoň z mého pohledu) v přímém rozporu. Nevím proč tomu tak je, ale vím, že to není dobře. Byl bych rád, kdyby tato dvojstrana nebyla chápána jako útok na konkrétní osobu či instituci, ale jako příspěvek k naplňování Střednědobého plánu rozvoje sociálních služeb města Beroun na období 2013 – 2017 v oblasti priority s pořadovým číslem 6 (Podpora informovanosti), bod c (Informování v místním tisku).

Rozhodně nestojí. Taky proto jsem po jednání s místostarostou Kusem ustoupil a byl jsem připravený hledat kompromis. Vzdal jsem se dobrovolně něčeho, co mi práci usnadňuje, ve prospěch toho, aby nevznikaly zbytečné třetí plochy. Dobře si uvědomujeme, že podpora místních autorit je pro naši práci důležitá. Schůzka mi ale bohužel připadala spíše jako předvolání neukázněného žáka do ředitelny školy, než setkání partnerů, kteří mají společný cíl a hledají k němu cesty. Článek v LISTu to pak bohužel potvrdil. A spojování plánovaného rozšíření kapacity noclehárny s touto situací je absurdní a zavádějící. O zastavení projektu se na radnici rozhodlo, podle toho co víme, zřejmě daleko dříve. Jednalo se přitom o akci, která byla plánována od loňského roku, byly na ní v rozpočtu města peníze a v této chvíli již mělo být vše dávno hotové. Naši lidé od března čekali na pokyn k provedení přípravných prací. Bohužel marně. Proč to nakonec dopadlo takto, se lze jen dohadovat.

Co bude dál?

V první řadě Farní charita Beroun oficiálně odstoupila od projektu rozšíření noclehárny. V dané situaci nešlo dělat nic jiného. Pokud jde o terénní práci, tedy v překladu o snahu kontaktovat na ulici lidi bez domova, budeme v tom samozřejmě pokračovat. Paradoxně je to totiž jediný způsob, jak dostat bezdomovce z míst, kde je všichni neradi vidí. Pokud si někdo myslí, že si s těmi lidmi chodím z dlouhé chvíle pokecat a jako hodný Santa přitom rozdávám hory jídla, je na omylu. Jde mi o to, seznámit je s jiným možným způsobem, jak přežít den. Kdo je v denním centru, ten neobtěžuje na náměstí. Město mělo zpracovanou analýzu problému a zdálo se, že má zájem na hledání řešení. Teď se vše nepochopitelně a v nejméně vhodnou dobu komplikuje.

restaurace & pivovar